

5. Каквы благости пріемамы ные ошъ Бога? Кажу иѣкои ошъ шѣхъ.
6. Кога и мамы увѣреніе въ Божіи-шы думы?
7. Какво разбирашь съ думы-шы покорность на Божіи-шъ волѣ?
8. Что разбирашь съ думы-шы едиѣ душѣ, коя-шо е въ миръ съ всиѣ-шы человекы?
9. Гдѣ ни е казано, че ако не простишь на человекы-шы сѣрѣшенія-ша имъ, нишо Отецъ нашъ небесный ще да прости наши-шы сѣрѣшенія?
10. Ако, кога ся молимъ, ные увѣщамы ядѣ или ошмѣстительность противъ иѣкого, ще ли Богъ да ошговори на молишвы-шы ни?
11. Изясни съ свои си думы, какво шрѣбва да увѣщамы кога ся молимъ на Бога?
12. Какъ шрѣбва млади-ши да ся обхождашь, кога родителіе-ши имъ ся моляшь съ фамилиѣ-шъ?
13. Трѣбва ли всякои родителіе да ся моляшь съ дѣцѣ-ша си?

ОТДѢЛЕНІЕ II.

За длѣжность-шъ на молишвѣ.

Тая длѣжность е явна отъ сношенія-та, кои-то и мамы съ Бога.

1. Ные смы съвсѣмъ безсилни и нишо не знаемъ за бждѣще-то, нѣ зависимъ отъ Бога и за само-то ни сществованіе, слѣдователно и за всякое благословеніе, кое-то пріемамы въ сществованіе-то си. Какво може да бжде по-прилично отъ да ся молимъ всякой день на небесный-тъ ни Баца за благословенія-та, отъ кои-то ся нуждаемъ всякѣ минутѣ; и отъ да припознаваме благодарно милости-тъ, кои-то, безъ да заелужамы, всякѣ минутѣ пріемамы.

2. Нѣ особно е така, кога-то помнимъ, че смы грѣшници, че смы загубили всичко-то достоинство да пріемамы Божіи-тѣ благодать и смы заслужили гнѣва му; и че ся нуждаемъ отъ нѣгово-то прощеніе на дневны-ты ни грѣхове, и